

Fodfolkets Vedkommende *Rekrutbatailloner*, og der er selvfølgelig ikke sket nogen ulovlig Indkaldelse af Mandskab i denne Anledning. Og paa den anden Side har Krigsministeriet ikke i Aar benyttet sig af den Tilladelse, som Hærloven giver det, til at lade Livgarden deltage i Kantonnementsøvelserne i 25 Dage. Som man ser, drejer det sig altsaa om en gennem mange Aar fortsat administrativ Foranstaltning, der tilsigter at faa det bedst mulige Udbytte ud af Uddannelsen, og mod hvilken man tidligere ikke har fundet noget at indvende. Det samme ærede Medlem har talt om de store Arbejder, der vedblivende blive udførte ude paa Saltholmen. Ifølge vedkommende Bygningsautoritets Opgivelse er der, siden Arbejdet blev afsluttet i For sommeren, ikke udført noget Arbejde derovre hverken ved Skanser, Bygninger eller andetsteds, naar man undtager, at der for 14 Dage siden er anbragt en Lynafleder paa en Magasinbygning.

Medens jeg har Ordet, vil jeg gerne benytte Lejligheden til endnu at fremsætte et Par Bemærkninger. Jeg har allerede anført min Opfattelse af et særligt artilleristisk Spørgsmaal, hvor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var uenig med mig. Han pegede ligeledes paa et fortifikatorisk Spørgsmaal, i hvilket han var grunduenig med den Anskuelse, som han tillagde mig. Det er nu en ganske naturlig Sag, at der om saadanne i udvidet Forstand tekniske Spørgsmaal kan være en forskellig Opfattelse, men jeg mener, at det vilde være urimeligt, om man vilde fastslaa, at et forskelligt Partistade nødvendigvis skulde medføre, at saadanne Fagspørgsmaal bleve besvarede paa bestemt Maade — om man skal have 4 eller 8 Kanoner i Batteriet, om man skal bruge Kile- eller Skruemekanisme til Kanonerne, om man skal anvende Vognstang eller Gaffelstang — det er Spørgsmaal, som maa besvares udelukkende efter saglige Hensyn; i den Henseende er der intet som helst Hensyn at tage til det partipolitiske Standpunkt, hvorpaa man staar, hvad enten man hører til Højre, til Venstre eller til Socialdemokratiet. Ganske det samme gælder om fortifikatoriske Spørgsmaal, de maa afgøres efter deres saglige Natur, medens det overfor denne Afgørelse i og for sig er ganske betydningsløst, om den, der skal træffe Afgørelsen, hører til det ene eller til det andet politiske Parti. Dette kan fornuftigvis ikke have nogen Indflydelse paa hans Valg mellem Jern, Murværk eller Jord, eller mellem sammen-

hængende Linier eller Forter. Og ganske det samme gælder om Valget af de Steder, hvor der bør lægges Fæstningsanlæg, eller hvor saadanne Anlæg maa anses for uhenigtsmæssige. Der er mange Overvejelser, der maa finde Sted, naar Spørgsmaal af denne Art skulde besvares, og der er her Anledning til at tage mange Hensyn: militære, finansielle og Hensyn til Landets ydre politiske Forhold. Men derimod kan jeg ikke indse, at det er af Betydning for Afgørelsen, om vedkommendes Stilling til Landets indre Politik er nærmest liberal eller konservativ. Spørgsmaalet om Landets Befæstningsanlæg er jo nu under Behandling i Forsvarskommissionen. Der er Stedet for en Diskussion om denne Sag, men ikke udenfor Kommissionen. De ærede Rigsdagsmænd, der ere Medlemmer af Kommissionen, og som utvivlsomt som saadanne have faaet Adgang til et betydeligt Materiale til Vejledning ved deres Overvejelser, ere jo nemlig afskaarne fra at udtale sig. Og de ærede Rigsdagsmænd, som ikke ere Medlemmer af Kommissionen, mangle jo netop de særlige Oplysninger, der kun blive bekendte for Kommissionen. Der er derfor intet andet at gøre end at vente, til Kommissionens Betænkning foreligger. Indtil dette Tidspunkt er kommet, maa den nuværende Forsvarsordning bibeholdes, og det kan for saa vidt være ligegyldigt, hvilken Opfattelse Krigsministeren har om Københavns Befæstning, da han jo uanset sin personlige Opfattelse skal administrere denne Befæstning som alt andet af Hærens Materiel, der skal holdes i saa god Orden som muligt, og skal sørge for Uddannelsen af Personellet, deriblandt de Artilleribatailloner, som have deres Virksomhedsomraade paa Befæstningen. Jeg har derfor hverken her i Salen eller overfor Offentligheden fremsat min Opfattelse af Befæstningsspørgsmaalet, idet denne intet har at gøre med min Administration, og idet jeg mener, at Ministeriet overfor dette, som overfor andre Spørgsmaal vedkommende Forsvarsordningen, bør forholde sig afventende til Kommissionens Betænkning foreligger. Jeg maa nedlægge en bestemt Indsigelse imod den Udtalelse af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Slengerik), at jeg skulde have gjort Brud paa den Tavshed, som bør herske, medens Forsvarskommissionen arbejder. Jeg har ingen Sinde — saaledes som flere af Kommissionens Medlemmer — under dennes Virksomhed udtalt mig offentlig om nogen bestemt Ordning af vort Forsvarsvæsen, og jeg opfordrer det ærede